

Når jeg nu ikke inkluderer Enhedslistens forslag til vedtagelse i den der enighed, er det, fordi jeg egentlig synes, det forslag til vedtagelse, der er fra Enhedslisten, er ganske charmerende, fordi det jo skiller sig markant ud. Der står hele tiden noget om, hvordan vi kan reducere det danske CO₂-udslip og det danske energiforbrug, og hvordan vi skal analysere det ene og det andet. Alt sammen har det noget at gøre med, hvad Danmark kan gøre, og hvad Danmark forbruger.

Enhedslistens modstand mod EU er så stor, at man må lave et fuldstændig forkvaklet forslag til vedtagelse. Det viser jo egentlig, hvad der har været sådan det gamle spor i klimadebatten herhjemme, at man ser det så isoleret dansk, hvor klimaudfordringen jo er global og derfor også skal løses med internationale midler. Som minimum skal det løses på europæisk plan, men grundlæggende skal det jo altså også løses ved, at EU tager førerskab globalt. Der er ikke andre til at gøre det.

Så sagde den socialdemokratiske ordfører, at alle har et ansvar, og at politikerne har et helt særligt ansvar, og det tror jeg ikke der er nogen her der kan være uenig i. Jeg er nødt til lige at korrigere en enkelt ting, som den socialdemokratiske ordfører sagde. Hr. Torben Hansen sagde, at der ikke er sket etablering af vedvarende energi:

Etableringen af vedvarende energi er gået i stå siden 2001, blev der ordret sagt.

Det er jeg altså nødt til at gendrive, for det er ganske simpelt ikke sandt. I 2001 var det 11 pct. af den danske energiforsyning, der kom fra vedvarende energi, sidste år var det lige ved 16 pct. Det er altså vokset støt og roligt år for år ved hjælp af en lang række tiltag.

Og når det gælder energiaftalen for 2004, ved hr. Torben Hansen jo også godt, at regeringen er i fuld gang med at indfri den aftale, bl.a. ved at have nogle havvindmølleprojekter i udbud for tiden og ved at bane vejen for, at vi kan få en udskiftningsordning på land sat i funktion.

Der, hvor der måske lige er en nuance, er i spørgsmålet om, hvem der lige siger: Skulle vi ikke bruge et par måneder ekstra på at få kommunerne, det decentrale niveau, holdt op på deres ansvar, så borgerne måske også får en chance for at give deres besyv med, før vi begynder at lave statslige diktater?

Så sagde hr. Torben Hansen en anden ting, som jeg synes man også lige må opholde sig lidt ved. Hr. Torben Hansen kaldte det for meget,

meget uambitiøst med minimum 30 pct. vedvarende energi i 2025. Der må jeg altså sige til hr. Torben Hansen, at 1.300 nye vindmøller på land a 150 meters højde ikke er uambitiøst. Det er en megaopgave, som titusindvis af borgere vil komme til at blive berørt af, og som man i bogstaveligste forstand vil kunne se udeomkring i landskabet. Jeg synes altså tværtimod, vi skal glædes over, at overliggeren nu er sat. Den er sat med ambitiøse mål på EU-plan, og den er sat med endnu mere ambitiøse mål i forhold til det, den danske regering har spillet ud med nationalt, hvor Danmark kommer ud med endnu mere ambitiøse mål end EU.

Kl. 16.10

Så nu er opgaven udmøntningen. Og det gælder på europæisk niveau, hvor jeg er enig i, at der nu selvfølgelig skal følges op med konkrete tiltag for biler, for fly, for skibe, for ecodesign – altså, hvordan produkter skrues sammen – for forskning, for energieffektivitet og en lang, lang række andre tiltag, der skal følge. Det gælder også udmøntningen på det danske niveau, hvor regeringen jo har inviteret til brede politiske forhandlinger om udmøntningen af energistrategien.

Ville det dog ikke for det første være smukt, om vi i så vigtig en sag, i så vigtig en opgave, der rækker så mange år frem i tiden, bredt i Folketinget tog den opgave på os og sammen gik ud og mobiliserede alle gode kræfter i det danske samfund i stedet for sådan at stå og slå hinanden i hovedet med mere eller mindre spidsfindige detaljer?

For det andet har vi jo altså en stor international opgave foran os, for nu har vi altså ligesom taget det første skridt, nemlig at få EU's position gjort klar. Den næste store hurdle bliver at få en forpligtende international aftale forhandlet hjem.

Også der vil jeg i hvert fald hævde, at Danmark klart har de bedste muligheder for at gøre sin indflydelse gældende og præge forhandlingerne, hvis alle gode kræfter trækker på samme hammel i Danmark, så vi samarbejder om den her enormt store opgave og lader være med at lade der gå indenrigspolitik i den, ikke mindst – og det er det sidste, jeg vil sige – hvis Danmark går hen og får værtskabet for klimakonferencen i 2009. For det er jo, som jeg sagde i min indledning, en stor mulighed for at præge det politiske resultat. Det er også et stort ansvar. Men det er jo også et enormt stort udstillingsvindue for hele verden med, hvad Danmark har at byde på, når